

[Finansministeren.]

at man måske kan sætte afgifterne på restauranterne lidt ned — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Retoft, der var inde på det — f. eks. røre ved hektoliterafgiften på stærkt øl og lignende og dermed korrigere det noget, vil jeg da meget gerne forhandle om det. Jeg tror imidlertid, at vi her er på et område, hvor vi ikke skal tage for store og pludselige skridt; vi skal tænke os godt om, før vi handler.

Weikop: Jeg forstod på den højtærede finansminister med hensyn til disse tal fra departementet for told- og forbrugsafgifter, at der er sket en ændring i opgørelsesmåden. Når der ikke gives kommentarer, er det meget svært at udlede af tallene, at der er sket en ændring, for der står jo tydeligt og klart, at for juli-september har der været et fald fra 33 mill. kr. i 1956 til 28 mill. kr. i 1957 og for april-september et fald fra 82 mill. kr. i 1956 til 52 mill. kr. i 1957. Når der ikke er gjort en bemærkning om det, således at man deraf kan se, at der er sket en ændring, er det naturligt, at man anvender de officielle tal fra departementet for told- og forbrugsafgifter.

Den højtærede finansminister spørger: ja men hvor skal vi tage pengene fra? Det forudsætter jo, at man fastsætter et ganske bestemt provenu af en afgift som denne, men lad os nu sige, at der sker en omlægning af forbrugsvanerne, som fører til, at afgifterne går dårligt ind, vil finansministeren så mene, at man af den grund skal sætte afgiften op? Det kan jeg meget dårligt tænke mig. Nu er vi i den situation, hvor det viser sig, at afgifterne ikke opfylder det formål, som de oprindeligt havde. Så må man prøve på at lave en ændring, og i dette tilfælde drejer det sig altså om en nedsættelse.

Finansministeren (Kampmann): Øjenynlig kan det ærede medlem hr. Weikop ikke komme væk fra, at motivet til at ændre denne lovgivning skulle være finansielt. Det er ikke motivet. Motivet til at ændre denne lovgivning er vanskeligheden ved at kontrollere afgifterne.

Må jeg så i øvrigt sige med hensyn til offentliggørelsen af forbrugsafgifterne, at det også undrer mig, at de blev offentlig-

gjort på den måde, og vi har talt med statistisk departement om, hvorvidt man kunne finde en form, hvor man gjorde opmærksom på, at der er sket ændringer i opgørelsesmåden.

(Kort bemærkning).

Weikop: Hvis jeg må forstå den højtærede minister således, at forslaget her skulle gøre kontrollen bedre, mere hensigtsmæssig, må jeg sige, at resultatet er blevet meget dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Retoft: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om kommunale valg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 123, fremsættelsen i tidenden sp. 266).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Da den kommunale valglov i sin tid blev til, indeholdt den to meget uheldige bestemmelser, som mit parti siden har arbejdet på at få fjernet.

Den ene vedrørte den tid, man skulle have opholdt sig i kommunen for at have valgret, den anden gik på skattebetalingen, og fristerne var hver for sig på ca. 2 år. Gennem — jeg kan vist godt sige utallige — ændringer i loven har man gradvis fået disse bestemmelser mildnet, således at man nu, hvad opholdsbestemmelsen angår, har fået den reduceret til det teknisk mulige minimum.

Med hensyn til skattebetalingskravet, som, så vidt jeg ved, ikke er en valgets betingelse i noget andet land, ligegyldigt om det drejer sig om politiske eller kommunale valg, blev det i virkeligheden torpederet,